

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТИЛАТУ ПРИМА

КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:

ЗА СРБИЈУ 6 ДИП. МЕСЕЧНО

ОД ЈЕДНОГА БРОЈА 0.40 ДИП.

ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА 15 ДИП. МЕСЕЧНО

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:

Ранко Петровић, Доброслав Ружић, Љуб. П. Ђирић.

Број 30

СРЕДА 9 ЈАНУАРА 1891

Година I

32 САСТАНАК

15 децембра 1890 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР

Витом. Младеновић

(НАСТАВАК)

ПРЕДЛОГ

Народној Скупштини

Садањи санитарски закон грађен је још у времену, кад у земљи није било довољно Срба, свршених апотекара, и с тога се у њему и налази нехата, неумесности и неправилности.

Имајући у виду прво, потребу да се у земљи отвори што више апотека, те да би свет, који лекарске помоћи потребује, могао што лакше, брже и јефтиније доћи до лекова; друго, да се синовима ове земље, који су се тим занатом бавили и свршили га, даде прилика да и себи и земљи могу користити; а у исто време да би се у неколико спречила и ограничила ова привилегија, која је на штету народног здравља користила само појединцима, част нам је предложити Народној Скупштини, да се у „закону о уређењу санит. струке и о чувању народног здравља“ од 30 марта 1881 год. а у члану 24 тачка 2 измени, па да гласи:

„Дозвољење за отварање и држање апотеке даваће се на захтевање дотичних лица, у местима где је потребно да буде апотека, и то у варошима и варошицама где нема апотеке, а имају 2000 душа а према потреби и мање. У местима где већ има једна или више апотека мора бити на сваку апотеку по 3000 душа.

Ово све има се извршити јавним конкурсом на ком имају права предходно синови ове земље, за тим Срби са стране, и кад ових не би било, онда остали по избору.“

У тач. 6 да се други став укине, а на крају првог става да се дода:

„У једнакој квалификацији првенство има онај, који је више практиковао.“

Тач. 13 да се измени па да гласи:

„Кад се услед кривнице апотекару апотека одузме, или кад после смрти његове не остане наследника за апотеку према тач. 14 апотека ће се најдаље за три месеца продати ономе, који предходно од министра унутр. дела добије уверење, да ће дозвољење за држање апотеке добити, ако апо-

теку куну; пре него се апотека прода и продаји изложи, процениће се вештацма лекови и прибор апотекарски према њиховој стварној вредности, и преко новина продаја објавити.“

Тач. 14 да се измени па да гласи први став:

„Но кад после смрти апотекареве остане удовица, онда се може апотека држати на име умрлог апотекара а за рачун његове удовице најдуже једну годину дана, а по том ће се изложити продаји према одредби тач. 13 овог закона; у случају да после апотекара остану и деца његова, апотека придаће се администратору и маже се држати на име умрлог апотекара, а за рачун деце његове највише три године; но ако после апотекара остану мушка деца пунолетна а женска удомљења, или би то у року раније од три године постала, онда ће се поступити према одредби тач. 13 овог закона.“

Други став тач. 14 да се изостави.

Још у Децембру 1887 год. био је поднет овакав предлог Народ. Скупштини и оглашен као хитан, но због ондашњих политичких прилика није могао ни доћи на дневни ред, а надамо се да ће Народна Скупштина правилно схватити и вредност и важност ове законске измене, и још у току ове скупштинеке сесије ову ствар решити.

Молимо Народну Скупштину да овај предлог огласи као хитан.

14. Децембра 1890 год.

Београд

Предлагачи народни посланици:

Др. Коста Динић, Др. Станоје Нешић, Др. Лаза Илић, П. Ј. Вуковић, Др. Ст. Вукчевић, Ранк. Петровић, Љуб. П. Ђирић, Алекса Ратарац, В. Т. Радовановић.

Потпредседник — Сви ови предлози упутиће се одбору за посланичке предлоге.

Коста Динић — Ја бих молио председништво, да стави Скупштини питање о моме предлогу, те да се огласи као хитан.

Потпредседник — Оглашава ли Скупштина предлог г. Косте Динића као хитан. (Оглашава).

Стојан Рибарац — Ја сам пре 20 дана поднео једну интерпелацију г. министру унутрашњих дела ради објаснења о узроку смрти пок. Адама Богосављевића. По чл. 80 пословника министар је дужан да се у року од 5 дана изјасни пред Скупштином, кад ће да одговори. Као што сам рекао интерпелација је поднета пре 20 дана и г. министар не само да није одговорио па ту интерпелацију, него није уопште означио дан кад ће на исту да одговори. Ја знам судбину једне интерпелације једнога мога друга од прошле године, да на њу министар није одговорио док је трајала Скупштина, ма да се по чл. 122 Устава мора одговорити па интерпелацију у

истом сазиву скупштинском. Да не би била и моја интерпелација исте судбине, молим председништво да узме у одбрану право посланичко и пословник скупштински, те да министар одреди дан, кад ће да одговори на ову моју интерпелацију.

Потпредседник — Мени није познато ништа о вашој интерпелацији, јер сам дошао скоро у Скупштину. Свакојак је та интерпелација дата г. министру да на њу одговори, и председништво ће га упитати кад ће то учинити и настаће да то што пре буде.

Сад изволте чути два извештаја одбора за преглед и оцену посланичких предлога.

Извештај Радисав Митровић прочита извештај.

ИЗВЕШТАЈ ОДБОРА ЗА ПРЕГЛЕД И ОЦЕНУ ПОСЛАНИЧКИХ ПРЕДЛОГА

Народној Скупштини

Одбор је прегледао и ценио ове посланичке предлоге :

I Предлог посланика Радомира Протића и 15 његових другова о томе : „*да се укине законодавно решење, којим је одређено издржавање из државне касе породици пок. Вељка Јаковљевића из Баршића у окр. рудничком,*“ и нашао је : да се овај предлог може изнети пред Народну Скупштину на решавање и да се упути Државном Савезу да и он даде своје мишљење о њему.

II Предлоге : 1, посланика Димитрија Илићановића и још 22 његова друга ; 2, посланика Младена Аксентијевића ; 3, посланика Тасе Николајевића ; и 4, посланика Ранка Тајсића — сва четири „*о изменама закона о непосредном порезу*“, и нашао је :

Да су сва четири предлога написана у облику у коме се подносе законски предлози ; и да има места да се изнесу на решавање пред Народну Скупштину, па предлаже Народној Скупштини, да их на основу чл. 75 зак. о пословном реду упути Државном Савезу на мишљење.

III Предлог посланика Младена Марковића и још тројице другова „о подели заната“, па је нашао :

Да је овај предлог написан у облику у коме се подносе законски предлози и да има места да дође на решавање пред Народну Скупштину, те одбор има част на основу чл. 75 зак. о пословном реду предложити Народној Скупштини, да га упути Држ. Савезу на мишљење.

Овде има одвојено мишљење члана одбора Косте Јуришића, да се овај предлог не износи пред Скупштину већ да се одбаца.

IV Предлог посланика Војина Ђирковића и још 15-орице другова о томе : *да се донесе законодавно решење те да се нижа гимназија у Пироту дигне на степен велике гимназије.*

Пошто је овај предлог написан у облику, у коме се подносе законски предлози, то је одбору част предложити Народној Скупштини, да се на основу чл. 75 зак. о посл. реду упути Држ. Савезу на мишљење.

V Предлоге : 1, Младена Марковића и друга, и 2, Љубинка Миликовића и друга о изменама и допунама закона „*о уређењу свештеничког стања*“ од 31 дец. 1882 год. а у смислу плаћања бира свештеничког по домовима, а не по главама пореским, па је нашао :

Да су оба предлога исте садржине и у облику у коме се подносе законски предлози, па има част предложити Народној Скупштини на основу чл. 75 зак. о пословном реду, да се ови предлози упути Држ. Савезу на мишљење.

VI Предлог посланика Ранка Тајсића „о изменама и допунама у кривичном закону“, па пошто је нашао, да је овај предлог написан у облику, у коме се подносе законски предлози, то на основу чл. 75 зак. о пословном реду нашао је, да се о овом предлогу може решавати у Народној Скупштини те с тога предлаже, да се овај предлог упути Држав. Савезу на мишљење његово.

VII Предлоге : посланика Томе Јовановића и још седморице другова и Тодора Радовановића, оба „*о аетинској каси*“ па је нашао : да оба предлога нису написана у облику у коме се подносе законски предлози, с тога на основу чл. 75 зак. о пословном реду има част предложити Нар. Скупштини да се преко ових предлога пређе на дневни ред.

VIII Предлог посланика Стојана Станковића и још четворице другова „о измени закона о чувању пољског имања“ од 22 априла 1885 год. па је нашао : да је овај предлог написан у облику у коме се подносе законски предлози, те на основу чл. 75 зак. о пословном реду има част предложити Народној Скупштини : да се овај предлог упути Државном Савезу на мишљење.

Овде има одвојено мњење члана одбора Косте Јуришића да се овај предлог не износи пред Скупштину но да се одбаца.

IX Предлог посланика Стојана Станковића и још седморице посланика „о измени и допуни закона о таксима“ од 15 маја 1888 г. па је нашао : да је један предлог исте садржине већ био пред овом Скупштином и одбијен, то одбор има част предложити, да се на основу чл. 75 зак. о пословном реду пређе преко овог предлога на дневни ред.

X Предлог посланика Мијанла Ристића и још седморице другова „о измени и допуни закона о реквизицији“ од 17 јуна 1876 г. па је нашао : да је овај предлог написан у облику у коме се подносе законски предлози и предлаже Народној Скупштини да се упути Држ. Савезу на мишљење.

13 децембра 1890 год.
у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ђурђе П. Ђоровић.

ИЗВЕШТАЈ
Рад. Митровић.

ЧЛАНОВИ :

Ран. Б. Тајсић, Д-р. Др. Станејевић, Ранко Петровић, Младен Марковић, К. А. Јуришић, Милан Поповић, В. Ђирковић.

ИЗВЕШТАЈ ОДБОРА ЗА ПРЕГЛЕД И ОЦЕНУ ПОСЛАНИЧКИХ ПРЕДЛОГА

Народној Скупштини

I Одбор је размотрио предлоге посланика :

1, Јанче Јовановића, Велизара Кундовића и другова о тома : *да се акције приватних штедионица примају у кауцију код државних власти;*

2, Јанче Јовановића и Томе Јовановића о томе : *да се отвори V и VI разред гимназије у Врању;*

3, Младена Аксентијевића и петорице другова о томе : *да се просече друм од Ушћа до Студенице;*

4, Богосава Поновића о томе : *да се повећа плата чуварима погрљиним у срезу космајском и јабланичком;*

5, Младена Марковића и Павла Ранковића о томе : *да се београдска учитељска школа и два разреда више женске школе премести у оне вароши где су укинута начелства;*

6, Тодора Радовановића о томе : *да се помогне српскоме живљу у турској царевини;*

7, Јована Милића о томе : *да се укине варошка трошарина у вароши Нишу;*

8, Саве Величкивића о томе : *да се поново установи велико-орашки срез у округу подунавском. —*

Све ове предлоге, пошто нису написани у облику, у коме се подносе законски предлози, одбор има част, на основу члана 75 закона о пословном реду, предложити Народној Скупштини да преко њих пређе на дневни ред.

II Одбор је ценио и предлоге посланика :

1, Јоксима Павловића о томе : *да се понова установи срез велико-орашки у окр. подунавском, уз који је предлог приложена молба од девет општина;*

2, Марка Петровића и још петорице другове о томе: да ли се данашњи подгорски срез у окр ваљевском подели на два: ваљевски и подгорски, уз који предлог иде такође молба од девет општина; и

3, Виће Радовановића и још петнајесторице другова о томе: да се укине закон о варошкој трошарини у Београду од 13 јуна 1884 године. —

Све ове предлоге, пошто су написани у облику у коме се подносе законски предлози, одбор, на основу чл. 75 закона о пословном реду има част предложити Народној Скупштини, да их изволити упутити Државном Савету на мишљење.

14 Децембра 1890 год.
у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА,
Бурђе М. Ђоровић

ИЗВЕСТИЛАЦ,
Рад. Митровић

ЧЛАНОВИ:

Младен Марковић, Милан В. Поповић, В. Ђирковић,
Ранко Петровић, Ранко В. Тајсић, Коста Јуришић.

Потпредседник — Као што видите овде има разноврсних предлога и разних мишљења одборских о њима, па зато треба Скупштина о сваком од њих да засебно решава и донесе одлуке.

Раде Протић — Молим вас, ја бих хтео о моме предлогу да говорим.

Потпредседник — Прочитајте члан 72 пословника, па ћете видети да сад не можете о томе да говорите.

Стојан Станковић — Ја нећу да се упуштам у прегрес о овој ствари пошто то и сам пословник забрањује. Но изјављујем, да мој предлог није у истом смислу поднесен у коме је поднесен предлог Томе Бојичића, који је такође пред Скупштином, и према томе одбором је решење неправилно. Мој предлог није поднесен у смислу предлога о маркама, него у смислу том, да се смањи такса при давању тапија, јер имање се прода за 6 до 10 дин. а тапија кошта скоро толико.

Тома Бојичић — Предлог Стојана Станковића и предлог који сам ја поднео Скупштини, у истом су смислу поднесени. Јер и мој је предлог да се тако исто такса умањи.

Потпредседник — Не може се сад о томе говорити. Је ли вољна Скупштина да се о извештајима одборовим сад одлучи, или да их ставим на дневни ред за сутра? (Чује се: сутра).

Онда ове извештаје одборске стављам за сутра на дневни ред.

Изволте чути извештај одбора за молбе и жалбе.

Извештајч Мик Ристић чита:

ИЗВЕШТАЈ

Народној Скупштини.

Одбор за молбе и жалбе на својим састанцима, од 2 Децембра па до 12-ог, решио је следеће молбе и жалбе, које има част поднети Народној Скупштини.

I

Молбе, које је мишљења да их треба уважити, а те су: Јелке удове пок. Маринка Радовановића члана Великог Суда, суда општине негбинске, општине грбовачке, сељана села Тополнице, округа крајинског, запатлиског удружења, суда општин. брањинске, и Вуда Костића учитеља.

II

Молбе и жалбе, које је мишљења да их треба упутити надлежним министрима, а то су: Сељана из Маслошевца, Софије удове поч. Романа Бојановског, Ђорђа Станковића, грађана Лешнице, Голуба Јановића, дуванџија из Ужице, Младена Чолића, Јоксима Марчића и Максима Пејића из Виче, Младена Мутаџића, рачунополагача општине прибојске, рачунополагача општине

дучаловачке, Радосава Добрињца, Димитрија Наумовића, механиџија из Пожеге, Јована Томића, Т. Туфекчића, Митре удове Јаковљевића, Милосава Петковића и још 8 друга, сељана села Прибоја, Косте Маринковића, грађана општ. бањске, суда општ. каменичке, суда општине каленичке, Станка Живковића, Милоша Тимотијевића, Петра Анђелковића и В. Јовановића, браће Богоја и Алексе Николића, Мијајла Војиновића и Јована Манчића, грађана голубачких, Аксентија Маринковића и Богосава Ковачевића, сељана села Љутежа, Јелице и Станице Димитријевића, Радоја Милетића, Спасоја Поповића, суда општине каменичке и матејевачке, Тодора Марјановића, Алимпија Поповића и компаније, Косте Илића и другова, Марка Анђелковића, Ивка Стевановића, Живка Милетића, Јакове супруге Добросава Вучетића, сељана Нове Војурне.

III

Молбе и жалбе, за које одбор је мишљења да их треба одбацити, а те су: Драгутина Дединца, Ватрослава Бекисића, Светислава Јевтића, Др. Јосифа Маржика, Вукашина Панајотића, Томе Селесковића, Петра Типе, Живке удове М. Милутиновића, Марије Живадиновићеве, Јелене удове пок. Симе Панајотића, Милана Ковачевића, Панте Пигаговића, Цветка Милутиновића, Гвоздена Луковића, Драгутина Радосављевића, Светислава Лазаревића, Владислава Чабовића, Љубомира Микића, Милана Арсовића, Иконије Јакова Димитријевића, Стојана Стевановића и још 26 кметова, Марте удове пок. Милоја Јовановића, Милеве Д. Петковића, сељана села Копаж-Кошара, сељана села Граца, Радосава Михаиловића, Животе Вукосављевића. Обрада Јовановића, еснафа лебарског из Шапца, механиџија из Кладова, запатлија из Г. Милановца, суда општ. рачанске, еснафа лебарс. из Лознице, грађана општ. Ђунишке, Мише Стојића из Прибоја, грађана из Глоговца, сељана из Богатића, Томе Лазаревића, Милосава Трипковића, суда општ. горовичке, суда општ. десинске, грађана из Смедерева, Јеврема Чварковића, Софије Протићке, свештеника из Колара, абациског еснафа из Београда, општ. среза заглавског, Макарија Ристића, сељана из Поточца, и Катарине Ђорђевића.

14 Децембра 1890 г.

Београд

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА,
Ђ. Анђелковић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Мик. Ристић

ЧЛАНОВИ:

Тодор Радовановић, А. Љубичић

Потпредседник — Је ли вољна Скупштина да о њему решавамо у данашњој седници? (Чује се: данас.... данас).

Онда изволте известиче читати редом.

Извештајч чита:

Сељани села Тополнице у ср. поречком окр. крајинском моле да се њихово село одвоји од клокочевачке и образује засебну општину.

Решење: Пошто је одбор уверен о положају места села Тополнице, да се може подвести под изузетак чл. 2 зак. о општинама, а сем тога село има и своју бив. судницу, то је одбор мишљења да се ова молба уважи, пошто се предходно и министар унутрашњих дела увери о истинитости зборског решења реченог села за које се према чл. 4. зак. о општинама тражи за месне зборове.

Михајло Поповић — Ако сам добро разумео, одбор је донео решење, да се та молба уважи. Мени се чини да је по чл. 3 законч о општинама потребно, да се изврши нека извесна погодба, а тек онда Скупштина о њој решава. Члан 3 каже ово: „две или више општина могу се у једну општину спојити, кад то оне саме захтеле. У овом случају морају се општине, а ако је општина састављена из више села, морају се сва села, што општину састављају, најпре саме између себе погодити, како ће у будуће притежавати и уживати општинска добра; а исто тако морају саме између себе расправити односе, који се тичу тражица или дугова. Па пошто то одлучи општина или одлуче поједина села, што општину састављају, на

својим изборима с пристанком већине свију гласача целе општине или појединих села, изјављују сталном окружном одбору преко својих општинских судова жељу ради спајања. А овај по томе шаље са својим мишљењем сва акта надзорној државној власти, која је дужна у року од 10 дана спровести их министру унутраш. дела, ради подношаја првој редовној Народној Скупштини предлога о томе на решење. (чл. 166 Устава)". Јер ако овако решимо и у овом смислу, као што одбор предлаже онда није учињено онако као што закон тражи.

Известилац Мих. Ристић — Они су испунили услове закона о општинама и то чл. 3 и 4 па је за то одбор и донео решење, да се могу одвојити.

Михајло Поповић — По члану 3 закона о општинама пошто се на збору реши о разгруписавању једне општине, онда ту одлуку одборску треба доставити министру унутрашњих дела и министар ће на основу члана поднети предлог Народној Скупштини и тек тада може Народна Скупштина о томе решавати. Иначе Скупштина није надлежна.

Димитрије Машић — Мислим да је одбор коректно поступио, кад је овако донео решење. Оно што је г. Поповић поменуо, то стоји у прелазном наређењу ч то је случај кад Скупштина није на окупу; а кад је Скупштина на окупу, а испуњени су сви прописи законски, онда је са свим оправдано, што је одбор донео овакво решење. Ја мислим а и ви се сви сећате, да је оно право у прелазном наређењу дато министру — само онда, кад Скупштина није на окупу, а пошто је сада на окупу по самом Уставу то је право њој дато, да о томе решава. Ми смо по нужди ставили оно у прелазно наређење. И по томе мислим да је одбор урадио коректно што је задовољно ту општину.

Михајло Поповић — Кад би та поставка постојала, коју је г. Машић поменуо, извештај одбора био би коректан. А ово што сам ја напоменуо стоји у чл. 3 закона о општинама, а не у прелазном наређењу. Одма у почетку чл. 3-ег стоји, да министар треба о томе да учини предлог Скупштини, пошто се претходно испунио остали законски пропис. Управо решење Скупштине условљено је процедуром; и ако хоћемо да се држимо строго закона, морамо тражити да се та процедура изврши, иначе свако решење скупштине било би противно закону о општинама.

Т. Војичић — Мени овде изгледа, да извештај одборски није тако потпуан и не одговара прописима чл. 3 и 5 закона о општинама; јер тамо у тим члановима у колико се сећам, казано је како се и на који начин могу раздвајати општине и засеопи. То овде није испуњено, јер ако би ми таку практику увели, онда би њих неколико могли да траже да се ценају пошто нису задовољни и онда би на тај начин мањина успела. Ја не видим из ове молбе да су сви прописи закона испуњени. Не видим ни то, да ли је било гласање, нити се види, колико је било гласача, који желе да се ценају, да ли их је већина или мањина. Дакле, све то треба да се испуни, па онда тек могу тражити да се ценају.

Известилац М. Ристић — Не стоји оно, што каже г. Тома. Ево закључка те општине. Они су држали збор и ову су молбу потписали 145 грађана, а у тој општини има свега 200 гласача.

Новак Милошевић — Да би се ова излишна препирка обуставила, нека известилац прочита чл. 3 и 4 закона о општинама, па ће се видети, да ли су испуњени сви они услови, који су тамо прописани.

Известилац М. Ристић — (Пошто прочита чл. 3 и 4.) закона о општинама. Према томе ја примам ову исправку коју је учинио г. М. Поповић.

Дим. Машић — Господо, ја мислим, да и решење одборско није друкчије него да се ова молба упути надлежном министру. Мени се чини, да је одбор такво решење донео, да се ова молба упути министру.

Известилац М. Ристић — У ствари је тако, као што рече г. Машић.

Т. Војичић — Опет ћу да поновим неколико речи ради јасности.

Да би се општине могле развојити треба $\frac{2}{3}$ гласова да одлучи, да желе то да учине. И кад се то на збору изврши треба онда ту одлуку преко надлежних власти доставити надлежном министру, те да он исту спроведе Скупштини. Тога нема у њиховој молби. Дакле оне формалности, које су прописане чл. 3 и 4 закона о општинама не постоје. И за то треба ту молбу одбацити.

В. Младеновић — Мени се чини, да је најправедније гледиште изнео г. Миј. Поповић. Кад се тражи разгруписавање какве општине, онда мора да се изврши нека извесна процедура. По правилу требао би окружни одбор да претходно своје мишљење о томе даде; али пошто окружни одбори још нису установљени, онда надлежан је министар да о томе своје мишљење да и Скупштини на решење поднесе. Дакле, и по овој молби требало би претходно видети, да ли је она преко среске власти упућена била министру, како би овај могао поднети исту на решење Скупштини. А то се не види да је учињено.

Потпредседник Д. Катић — Претрес је свршен. Има реч г. министар унутраш. дела.

Министар унутрашњих дела Ј. Баја. — При решавању одборском по молбама и жалбама чини ми се, да не води рачуна о члану 96 пословника у коме стоји овако: „о молбама и жалбама за које је одбор решио, да се изнесу пред Скупштину прочитаће се одборски извештај, и *пошто се надлежни министар саслуша*, Скупштина ће о њима донети своју одлуку.“

„О овим пак молбама и жалбама, које буду изнете пред Скупштину на нарочити захтев једнога посланика, саслушаће се најпре посланик, који је то захтевао, затим известилац одборски и надлежни министар, па ће после тога Скупштина решити о њима.“

Молим вас, господо, ја унапред признајем, да стилизација овог члана није баш са свим јасна. Овде је питање, да ли је одбор дужан саслушати надлежног министра, или треба да у самој Скупштини он даје своју реч? Ако је надлежни министар дужан да да своју реч у Скупштини, онда није ни потребно било одређивати да се мора саслушати министар, јер сваки се посланик и министар мора саслушати у Скупштини кад реч затражи.

По томе ако стоји то, да је одбор дужан саслушати надлежног министра, онда то по овој молби није тако урађено. Свакојачко, или је дужан известилац или председништво захтевати сваки пут од министра, да каже своје мишљење. Ни једно ни друго није урађено.

Зато предлажем поштовачом дому, да се то има на уму те да се у будуће избегну овакве погрешке, а услед тога што до сада није увек о молбама саслушаван надлежни министар, догодило се да су одбачене неке молбе, које извесно не би одбачене биле, да је министар ствар објаснио; тако је било н. пр. и с молбом др. Суботића.

Што се тиче овог предлога или молбе о разгруписавању општине имам да кажем то: да је списак о разгруписавању општине већ готов и да ћу га у скоро поднети Скупштини.

Мени се чини, да би требало све овакве молбе упутити надлежном министру те да он поднесе у том смислу предлог, па да се по свима наједанпут реши, а не једну по једну; тим пре, што по чл. 95 пословника министар има право захтевати да му се извесан рок остави.

И зато би ја молио, да и ову молбу као и све остале, које буду тражиле да се извесне општине разгрупишу, упутите мени, како би вам могао цео списак о разгруписавању општине поднети, а тада ћу поднети и извештај о овој молби.

Извест. М. Ристић — Немам ништа противу разлога г. министра. И ја примам да се ова молба упути њему.

Потпредседник — Кад министар тражи да се ова молба њему упутити, онда престаје сваки даљи говор и ова ће се молба као и све друге ове садржине, упутити министру унутрашњих дела.

Известилац чита: Јелка, удова покојног Маринка Радовановића, члана великог суда, моли да Народна Скупштина реши: да јој се помоћ државна повиси од 60 дин. на 120 динара.

Решење: Према заслугама, које је стекао муж молитељице, вршећи поштено дужност Србије а и према, томе што би молитељка имала далеко већу пензију, да јој је муж био у непрекидној служби, а даље и с тога, што је он дуго служио и улагао у пензиони фонд, одбор налази да њеном захтеву треба дати задовољења и да јој се милостиња повећа од 60 на осамдесет динара месечног издржања.

Јоца Ж. Јовановић — Ја мислим, господо, да је ова молба веома праведна и верујем да већина посланика зна ко је био тај Маринко Радовановић. То је био судија великог суда, и он је био један међу оним судијама, који су били дати под преки суд и осуђени на затвор од неколико година, који су у Карановцу и издржали. Другови његови сви су у великим положајима и добро су награђени, они имају и права на пензију. Један од његових другова, то је Јеврем Грујић садашњи посланик у Паризу. Ви сви знате, господо, да су они били неправедно осуђени и да су доцније награђени, осем пок. Маринка, чија је стара жена добила врло малу помоћ од 60 динара месечно. Ја мислим да из ових обзира што је њен муж био заслужан човек, јер је учинио нашој земљи прилично користи, а још имајући на уму и то: да је та старица имала три сина, који су били образовани и врло вредни људи на пољу науке, но који су на њену и општу нашу жалост прерано умрли, са тих обзира велим, господо, требало би повећати помоћ и до 100 динара. Ја би молио господо посланике, да ме потпомогну у овом предлогу? (Нема довољан број).

Потпредседник — Г. известилац треба да извести Скупштину да ли је госп. министар финансије пристао на ово решење.

Известилац Мих. Ристић — Г. министар је саслушан о овоме и пристао је како одбор о тој ствари реши.

Бока Анђелковић — Ова је молба заостала од прошлог месеца Новембра, и министар је дао своје мишљење и по овој молби. Сад могуће је, да је та сума од 80 динара мала, али ми смо онда нашли, да јој је толико доста с обзиром на наше финансијско стање. Министар је мислио да дамо више, и није пристао на ову цифру, а држим да ће пристати. То сам сматрао за дужност да објасним.

Панта Срећковић — Ја молим Скупштину да ми опрости што овди узимам реч. Ја висам говорио о овој ствари ни лањске године а нећу ни сад говорити о суми помоћи, него ћу само да објасним положај и стање те молитељице, која је моја рођака. То је мати она три сина, од којих је један превео „Ортолана“, други „Хекла“ а трећи „Дарвина“. То је жена онога човека, који је био члан великог суда, кад је 1864 године ондашња влада хтела 36 невиних људи да смакне. Због овога буде створен преки суд, који га је осудио и отерао у Карановац заједно са осталим друговима, где је био међу њима и Јеврем Грујић, како рече г. Јоца Јовановић. Тај човек уложио је у удовички фонд 1200 дуката од своје плате а кад је осуђен, тај му је суд одузео и плату и тих 1200 дуката улога у фонду. О пропасти великог суда има и једна књига и може се сваки уверити о тој ствари.

Што се тиче министра финансије и његовог пристања на наше решење, он је и мени казао: како год Скупштина одобри мени је право. Молитељица тражи, да јој се врати оно што је уложио њен муж. Сад на Скупштини остаје да реши или једно или друго, т. ј. или да јој се повиси помоћ или да јој се врати уложени новац. То је једна врло стара жена и треба јој из ових обзира дати задовољења.

Коста Динић — Господо, лањске године био сам члан одбора за молбе и жалбе, и ова је молба долазила пред нас и она је тражила да јој се врати улог. Њен је муж уложио 1200 дуката у пензиони фонд, а како је изгубио службу, он је изгубио и пензију, и она је тражила, да јој се поврати

улог, ако јој се неда равномерна пензија. Њој је у место пензије давана државна помоћ од 60 динара. Ми смо хтели да донесемо решење да јој се врати тај улог, јер је неправдо да јој пропадне. А то се, господо, може и свима нама десити. Кад неко улаже од своје плате у пензиони фонд, на кад се после тај улог не би вратио жени покојниковој, ја би то сматрао за крађу. Ја сматрам, да би требало, да јој се врати тај улог, кад од њега не ужива никакву корист, ако то нећемо онда би требало, да јој се помоћ повиси на 100 дин.

Вића Радовановић — Немам ништа против тога, да се овој старици даде та помоћ не од 80, него и од сто дин. месечно. Него ја увиђам, да би правилније било, да се расправи ствар о улогу њеног мужа у фонд, и ако је могуће, било би праведно, да јој се да тај уложени новац, и онда јој не би требала државна помоћ.

Милан Ђурић — Ја мислим, господо, да можемо бити задовољни са одборским мишљењем. Одбор је заиста ценно и води рачуна о заслугама њеног мужа, који је бранећи правду ове земље, најпосле и страдао. И одбор је ценећи то и одобрио да јој се помоћ повиси од 60 до 80 динара, и ми треба да се задовољимо са тим одборским решењем. Ја сам уверен о тој ствари. Кад сам ишао на подворење епископу у Краљево, ја сам тада обишао и тамницу у којој је био Јеврем Грујић и пок. Маринко Радовановић, који су страдали, за то што су бранили судску самосталност и невиност у овој земљи. Овди је право да јој се даде ова помоћ коју она потпуно заслужује; али кад би ми оцењивали по срцу, ми би имали много и много таквих ствари да поправљамо. Држим, да ће госпођа бити задовољна кад чује овако лепо мишљење о своме мужу и својим врлим синовима. С тога мислим да треба прекинути дебату и примити одборско мишљење.

Велизар Кундовић — Ја немам ништа против тога да се овој старици изда помоћ од 80 дин., као што је одбор решио, и због чега не би устао ни да говорим, него сам устао против изјаве г. Виће Радовановића, који каже да би њој требало вратити уложени новац из удовичког фонда. То не може бити. О томе фонду постоји закон и према томе кад би ово било, требало би свакоме да се врати, који је изгубио службу. На пример. Ја сам улагао 9 година и ја би могао да тражим; али закон је такав и то не може да се учини. А што се тиче милости то је друга ствар.

Потпредседник — Претрес је свршен; ставићу на гласање одборско мишљење, јер предлог г. Јоце Јовановића није потпомогнут.

Ко је за то, да се прими мишљење одборске већине нека изволи седети, а ко је против нека устане? (Већина седи). Оглашујем да је мишљење одборско примљено.

Известилац чита: Суд општине негбинске, у ср. златиборском, окр. ужичком моли, да се у њиховој општини подигне школа о државном трошку.

Решење: Ако министарство просвете буде располагало потребним средствима, молба општине негбинске може бити задовољена.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одборско? (Усваја).

Известилац чита: Вуле Костић учитељ из Божевца моли да му се уваже године проведене у служби учитељској.

Решење: По овој молби одбор налази да није овлашћен законом да молцоу регулише плату, али у исто време наводи, да му се могу уважити све године проведене у дјествительном учитељствовању, пошто прекид није зависио од његове воље.

Потпредседник — Нека известилац каже је ли по овој молби саслушан надлежни министар?

Известилац — Министар је саслушан, јер иначе одбор не би могао да донесе овако решење.

Потпредседник — Па шта је одговорно?

Известилац — Да против онога, што је нашао одбор — неће имати ништа.

Потпредседник — По чл. 96 закона о пословном реду треба министар да се изјасни по тој молби. Министра овде нема; је ли онда вољна Скупштина, да своју одлуку по овој молби одложи?

Ко је за то да се молба ова остави док се министар не саслуша нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе).

Објављујем да је Скупштина решила да причека са својим решењем, док министар не дође.

Известилац чита: „Занатлиско удружење“ моли да се у државној штампарији бесплатно штампа лист „Српски Занатлија“ и календар удружења.

Решење: Одбор је мисли да се овој молби да задовољења као помоћ из буџета мин. народ. привреде, а из партије на помагање заната и индустрије.

На ово је пристао и надлежни министар.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Грађани голубачки моле да им власт да чамце за лов рибе и доношење дрва.

Решење: Г. министру финансије на признание.“

П. Срећковић — Молим вас, како је то! Па онда ћу и ја да молим да ми се да један чамца...

Потпредседник — По свакој молби треба саслушати министра иначе не треба о њој решавати.

Р. Поповић — Та је ствар већ свршена, овом се молбом жалила два рибара, како им власт не да чамце. То је било у оно време, кад се тамо налазио хајдук Петар, те је власт све чамце чувала, да не би хајдук испред потере побегао.

Потпредседник — Ја ћу да ставим на гласање решење одборско; међутим оно је неправилно.

Б. Анђелковић — По члану 94, молби које одбор посматра и по њима доноси решење, има оваквих. (Чита): 1, молбе и жалбе за које налази, да их треба упутити једном од министара; 2, молбе и жалбе, које мисли изнети пред Скупштину не водећи рачуна о томе: да ли је њих упутити надлеж. мин. или не. 3, молбе и жалбе које мисли да није вредно износити пред Скупштину. — Ми смо позивајући се на чл. 94 тач. 1, узели да ову ствар треба упутити надлежном министру. У том случају наше није било да питамо министра хоће ли он то примити или не, а на Скупштини је да реши хоће ли се да упутити министру. Мислим да смо поступили онако, као што је захтевао чл. 94 тач. 1 пословника, дакле по закону и да се нисмо огрешили о закон.

П. Срећковић — После говора Ристе Поповића не би имао шта да кажем, али чини ми се да није правилно упућивати министру ову молбу, јер кад Скупштина упућује министру, то значи да подупире ту ствар, значи да министар учини по молби. Овде нема основа да се учини по молби дакле не треба упућивати министру но ваља одбацити.

Тома Војичић — Сва разлика види се у самом решењу одбора. Онде где је требало саслушати министра, требало је у решењу да се то каже, с тим би посао брже ишао, а где тије требало би као што је председништво раније рекло све овакве молбе оставити као не саслушане.

Р. Поповић — Овај се случај дешава више пута. Кад се год јави какав опасан зликовац, одмах власт наређује да се чамци и оранице не пуштају. То је било и онда, кад су се ови грађани жалили. Тада је била потера против једног опасног зликовца и разуме се чамци су били забрањени да хајдук не би побегао. То је трајало неко време. Дакле није имало места да се ова молба шаље министру, јер су чамци већ ослобођени. Ово ће се дешавати и у будуће. С тога предлажем, ако хоће Скупштина да прими да се преко ове молбе пређе на дневни ред. Молим 10 посланика да ме потпомогну (Устају више од 10).

Потпредседник — Има се гласати о предлогу г. Ристе, да се преко ове молбе пређе на дневни ред. Ко је за предлог нека седи, ко је противан нека устане? (Већина седи).

Објављујем да је Скупштина усвојила предлог г. Ристе.

Известилац чита: Судови општина каменичке и матејевачке у ср. нишком окр. топиљком моле, да им се земљиште понова премери.

Решење: г. министру финансије на признание.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита: „Мијаило Божиновић и Јован Манчић дуванције из Варварина моле, да буду заштићени.

Решење: Г. министру финансије да поступи по закону монопола дувана.

Потпредседник — Из тога се не види противу чега да буду заштићени? Ако је Скупштина вољна да чујемо ову молбу у целини, те да видимо ради чега се тражи заштита.

Известилац чита молбу која гласи:

Народној Скупштини

У закону о монополу дувана нигде не стоји да могу споредна среска стоваришта тако звану срески закупи крчмити дувана на поједине паклице и да им се дозволи за малопродају, док код нас је случај, да нам је срески закупца и малопродавац и великопродавац и ако у близини постоји малопродавац дуванција. Члан 205 закона о монополу дувана вели: сви органи монопола дувана морају бити српски грађани, првенствено право имају Срби, а поглавито они, који су се пређе занимали дуванским занатом у колико су способни. Али ево случаја, да су неке наше дуванције од заната молили за службу при управи монопола, на им се ништа није дало. Члан 140 закон, о монополу дувана у последњем ставу наређује, да бивше дуванције имају првенствено право на препродају монополисаног дувана. Али се тај члан ево и до данас не испуни, јербо на чему нам је то првенствено право код оволиких продаваца и то ни један није био дуванција, него су дуванције и трговци и који су за цело неправедно те дозволе и добили. Ми смо се жалили управи надлежној, али нам од те жалбе није ништа помогло. Па за то вас позивно молимо, да надлежним наредите, да нас по чл. 250 и 140 закона о монополу дувана заштите и малопродају среском закупцу забраните, као малопродавцима од оних, који нису били дуванције, а где нас нема онди нека се да, како се хоће, јер није право, да ми дуванције од заната, који смо тај занат од детињства учили, занат, који нам је неправедно одузет занат, који нам је био сво богатство, будућност живота нашег, заната, који смо осим за права, још и за повластице и признанице приличну суму новаца под законом о бандиролу дали па данас, кад толики губитак претрпесмо, бар са службом или са препродајом да нас заштите. Поштовани посланици, ми се надамо да ви нећете дозволити, да се нама ово наше право и по закону и по правди Бога истиниога крњи, и да се с нашим правом користе лица, која нису никакву штету претрпели, а иста лица врло добро знаду, да ни овом животу до сада никад никакву привреду од дувана нису имали, а да нас код толиког њиховог богатства и заната препуних дућана с еспаном. Још уз бедног и неспособног за други рад дуванцији су одузели право продаје дувана, право на службу са њиховим занатом, а нас дуванције не примају, него су нас отпустили из службе. Ми са овом нашом молбом отегосмо, што није нужно да са разумним и праведним људима много говори, али нас срце боли и криво нам је, зашто смо овако остављени и нико не води рачуна о нама као да нисмо Срби и синови и унучи наших отаца и дедова, који су пролили крв за ово парче земље и за опште добро, а и да не спомињемо, да смо и ми сви војници и све терете наше отаџбине сносили. Па зато вас позивно молимо да нас заштитите и помогнете по правди, те да би се могли и ми у овом оскудном стању потпомоћи.

25. Новембра 1890 год.

у Варварину.

Понизни, бивше дуванције:

Михаило Божиновић, Јован Манчић
из варошице Варварина.

Известилац М. Ристић — Дакле они би хтели да буду примљени у монопол дувана. То је све.

Стојан Станковић — Из ове молбе не види се да су се жалиоци претходно жалили и министру, а то су требали да учине, па тек онда да се жале Скупштини. То они пишу учинили, па онда налазим, да треба ову молбу одбацити. Тражим да ме потпомогну 10 посланика. (Не устаје довољан број).

Потпредседник — Претрес је свршен. Стављам на гласање извештај одбора. Ко је за то да се прими нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе).

Објављујем да је Скупштина усвојила одборско мишљење.

Известилац чита: „Браћа Богоје и Алекса Николићи из Неготина моле, да Скупштина реши: да им се да механичко право, а они да положи 600 дин. (пошто су раније дали 600 дин. за кафанско право, које су погрешно тражили).

Решење: Пошто се г. министар унутр. дела, питао по овој молби, изјаснио да се молбоцима може по молби учинити — одбор је мишљења: да се ова молба уважи и г. министру на извршење упути.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: Станко Живановић из Горње Беле-Реке у окр. црноморском моли, да буде ослобођен од плаћања за прегледање општинских рачуна.

Решење: По чл. 89 општин. закона постоји начин, како се имају понашати рачунопологачи за рачуне из прошлних година, с тога је одбор мишљења да се ова молба достави министру финансије на призрење.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Петар Анђелковић и Б. Јовановић из Великог Мокрог-Дуга, моле, да им се по пресуди што пре исплати извесна оштета.

Решење: Пошто су се молбоци обраћали надлежним властима, а пресуда опет није извршена, и ако је извршена, то је одбор мишљења: да се ова молба упути г. министру унутрашњих послова на поступак“.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита: „Милош Тимотијевић и др. механиције из Пожеге моле, да се изврши решење Народне Скупштине.

Решење: Г. министру унутрашњих послова на призрење“.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита: Бивши општински кметови из среза цичинског окр. врањског моле, да им се не наплаћује дијурна за прегледање општинских рачуна.

Решење: У чл. 89 закона о општинама наређено је, како се општински рачуни склапају и према томе одбор је мишљења, да се ова молба упути г. министру финансије на призрење.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Грађани општине бањске окр. врањског моле, да им се исплати земљиште, узето за држ. жељезницу и да се ослободе плаћања порезе на исто.

Решење: Г. министру финансије на призрење“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Коста Маринковић из Пожаревца моли, да му се опрости допунујући порез од 300 динара.

Решење: Да се упути г. министру финансије на призрење.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Селани села Пробаја окр. врањског моле, да им се земљиште експроприрано за жељезницу исплати, како би могли и они порезу тачно плаћати.

Решење: Г. министру финансије на призрење“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Милосав Павловић и још 8 дуванија из Параћина моле, да им се дозволи препродаја дувана.

Решење: Г. министру финансије, да поступи по закону монопола дувана“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Митра, удова Ј. Јаковљевића моли, да Народна Скупштина нареди надлежној власти, да иста изврши судску пресуду.

Решење: Пошто пресуде земаљских судова саме собом постају извршне и пошто дотични органи власти државне немају права да их од извршења задржавају — то је одбор мишљења: да се ова молба упути г. министру унутрашњих послова на поступак“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Т. Туфекчић из Штитара, жали се против полициске власти, што му не извршује наплату.

Решење: Пошто се у молби наводи, да је сталним нехатом полициске власти обустављено извршење приватног права, — то је одбор мишљења: да се ова молба упути г. министру унутрашњих послова на поступак“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Радосав Добрињац из Дубраве, општина куршумлијска, у име 250 грађана, моли да се суди Ристи Протићу бив. среском писару.

Решење: Ако постоје наводи које молбоц помиње, то је одбор мишљења да се ова молба упути г. министру унутрашњих дела, те да он учини даље што треба“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Дим. Наумовић из Смедерева моли, да га ослободе од порезе.

Решење: Г. министру финансија на поступак“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Механиције из Пожеге, моле, да се пекарима и кафеџијама забрани оно, што само механиције могу да раде.

Решење: Г. министру унутрашњих дела на поступак“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Јов. Томић из Слешчевића ср. мачвански окр. подрински, жали се против решења среске власти.

Решење: Пошто молбоц наводи неисправности дотичне полиц. власти, услед које је он материјално оштећен — то је одбор мишљења да се ова молба упути г. министру унутрашњих послова на оцену и даљи поступак“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Рачунопологачи општине дучаловачке ср. драгачевски окр. руднички, жале се на началника среза драгачевског, што им тражи да плате дијурне члановима комисије за преглед рачуна.

Решење: Г. министру финансије на призрење“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Рачунопологачи општине приборске (њих 38 на броју) моле да буду ослобођени плаћања по 60 дин. свакога полгођа, како је наредно г. министар финансије.

Решење: Са погледом на чл. 89 закона о општинама, ова се молба упућује министру финансије на призрење“.

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Младен Мутавчић из Табанаца жали се против комисије, која му је неправично оценила дуван.“

Решење: Г. министру финансије на оцену.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Јоксим Маричић и Максим Пајић из Виче, ср. драгачевски окр. руднички, моле да им се обустави продаја имања за порезу.“

Решење: Г. министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Младен Чолић и др. из Пожеге моле за искључиву повластицу на продају дувана.“

Решење: Г. министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Дуванџије из Ужица моле да привремено они могу продавати дуван.“

Решење: Одбор је мњења да се ова молба упути министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Голуб Јаношевић из Турије жали се што на једно земљиште плаћа порезу на два места.“

Решење: Одбор је мњења да се ова молба упути министру финансије на оцену.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Грађани Љешнице и околине моле, да им се на Дрини отвори скела.“

Решење: Г. министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Ђорђе Станковић из Бербатова, ср. вишиког окр. топличког, моли да му се узети дуван исплати.“

Решење: Г. министру финансије на поступак.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Сељани из Маслошева у крагујевачкој јасеници, пострадали од провале облака, моле да им се земљиште поново класификује и да за три године буду ослобођени порезе.“

Решење: Г. министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Софија, удова поч. Романа Бојановског, моли да Народна Скупштина реши: да јој државна каса врати 184'55 дин., што је од њеног поч. мужа задржано 1876 године.“

Решење: Г. министру финансије на поступак.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Аксентије Маричковић и Богосав Ковачевић, радници у Бечу, моле за помоћ ради изучавања заната.“

Решење: Да се ова молба упути г. министру привреде, да им се учини тражена помоћ, ако министар добије уверење да је заслужују.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Сељани села Љутежа моле, да се њихова утрива огласи за државну својину.“

Решење: Г. министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Радоје Милетић из Опарића, окр. моравског моли за државну помоћ и ослобођење од данка.“

Решење: Г. министру финансије на оцену.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Спасоје Поповић из Жуковина, ср. поцерског окр. подринског, жали се проти пресуде ереске власти.“

Решење: Г. министру унутр. дела на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Живко Мијатовић из Шапца моли да се на царинаре обрати већа пажња.“

Решење: Г. министру финансије на оцену.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Сељани из Нове Божурне, ср. добрички окр. топлички, моле, да се из њиховог села иселе Црногорци, јер они Банађани никако не могу заједно с Црногорцима.“

Решење: Министру унутр. дела на поступак.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Јакова, супруга Добросава Вучетића из Осечине, срез подгорски округ ваљевски моли, да буде ослобођена плаћања порезе на поништену облигацију.“

Решење: Г. министру финансије, да према закону о порези учини оно што треба, те да се молитељка ослободи неправедног плаћања.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Ивко Стевановић из Рдова, у срезу пољаничком окр. врањском, моли, да му се не продаје имање за порезу.“

Решење: Г. министру финансије на призрење.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Марко Анђелковић из Трубарева, ср. расинског окр. крушевачког, моли, да Народна Скупштина реши и нареди, да му се исплати дуван, који је изразио и продао комисији.“

Решење: Г. министру финансије на оцену.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина одборско мишљење? (Прима).

Известилац чита: „Коста Илић и другови из Власотинца моле за повластицу и олакшање при производњи гајтана.“

Решење: На основу чл. 177 Устава земаљског, све повластице припадају искључиво држави, па с тога је одбор мишљења, да се ова молба упути министру нар. привреде, но с тим: да ако томе не стоји друго што на путу, могу подићи фабрику на сувременом начину са 200 чаркова, но да повластица ова не траје дуже од 6—8 година.“

Стеван Миљковић — Ја би молио г. известноца, да ми објасни, шта је њих у одбору руководило, те су донели овако решење, кад је министар дао решење тим људима, да они могу радити и подизати фабрику са 60 до 80 чаркова. Сад одбор тражи, да ти људи праве фабрику од 200 чаркова.

После ти људи траже повластицу за 12 година, а одбор им даје за 6 година. Ја не знам зашто је одбор ово учинио, и молио би да ми се објасни.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)